

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De vnitate sidelium, Sermo CXXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

loquitur pater, cum dicit: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostrā, quibus est imago eadem, eademq; substantia. *Tulerunt lapides vt mitterent in illum.* Et ædificantes turtem vt altius caderēt, ipsi sibi lapides prouiderunt, & isti lapides non vt Deum occiderent: sed se vnde occiderent, miserabiles attulerunt. *Iesus abscondit se.* Non timens, sed ignoscens, Deus peccatorem cum fugit, parcit: Deus rébellem non vult perdere, cum declinat.

De vnitae fidelium, Sermo CXXXII.

SI perfecta omnia, si robusta, si nullius indigna s gigneret & proferret natura, profecto aboleretur pietas, ingenium deficeret, ars periret, aurum obscuraretur in terra, gemma occultaretur in lapide: vtraque tamen inuenit, purgat, distinguit, elimat opifex disciplina: & ars eadem vsque ad murenulæ preciosæ speciem, gratiamque perducit: & quod terra naturæ largo de fonte producit, aut asperatur sensibus, aut agresti luxuria dominante syluescit, nisi illud ad cultum suum solers agricolæ reuocet industria: & ne longius euagemur, vno & vernaculo ea in quibus nitimur, asseramus exemplo. In cunabulis iam natus homo in homine est, sed latet: est corpus, & nō est: membra videntur, & non sunt: viuunt quæ non vigent sensu: inclinatur pietas, desudat industria, ars laborat: & vt plenius dicam, quot membra hominis, tot magisteria, vt hominem perficiant, elaborant. Et quid plura? cuncta quæ natura generat vel producit, pietas nutrit, industria excolit, ars decorat. Et quid mirum fratres, si Deus, qui pati propter hominem voluit, vt hominis honoraret industriam, in rebus præsentibus infirmari voluit & naturam? Hinc est quod sensus in litera latet, occultatur diuinum in huma

humano sermone mysterium: ut quæ credentibus adhuc futura iam patent, perfidis & non credentibus obscurentur, ac sic infidelium pœna fidelium redundet ad gloriam. Non enim parui est cruciatus visa non cernere, audita nescire, salutifera velut noxia declinare, virtutes quasi vitia sic cauere: dicente ipso domino: *In parabolis loquor, ut videntes non videant, & audientes non audiant. Et ad fideles: Vobis autem datum est nosse mysterium Dei. Nulli ergo fratres simplicitate sua aut communis aut vilis sermo Euangelicus habeatur, præsertim cum ipsa præmia Euangelicæ lectionis nihil bene petentibus, & pie cupientibus prædixerit denegandum, dicendo. Quia si duo ex vobis conuenerint super terram, de omni re quamcunque petierint, fiet illis a patre meo. Audistis quantum possit, & præualeat sanctæ petitionis assensus: non dixit illud, aut illud, sed totum se promittit quicquid vnitas postulationis cõcupierit præstaturum, cum dicit: De omni re quamcunque petierint, fiet illis. Salua tamen ea cautela & reuerentiã, ut à Deo, quæ Deo digna sunt, postulentur: qui enim mala à Deo postulat, Deum mali iudicat & sentit auctorem: & quia vilia & indigna precatur, præstantis potestatem & potetiam degener petitor ignorat. Nõ ergo impia, sed pia: non terrena, sed cœlestia: non illecebris, sed virtuti congrua: non digna odiis, sed apta concordia, à tali semper exoranda sunt largitore. Vbi sunt qui præsumunt Ecclesiæ conuentum posse contemni, & solitarias preces venerandæ congregationi autumant anteferrî: si duobus vel tribus simul positis medium se futurum, & omnia se promittit quæ postulatus fuerit præstaturum? Qui nil negat am paucis, quid in conciliis & congregatione sanctorum poscētibus denegabit? Sic credēs Propheta hoc adeptum*

*Mat. 4.**Luc. 8.**Mat. 13.**Mat. 5.**Mat. 18.*

Psal. 110

adeptum se gloriatur, cum dicit: Confitebor tibi domine in toto corde meo, in consilio iustorum & congregatione. Toto corde confitetur, qui totum sibi in consilio sanctorum, quod poposcerit, audet esse præstandum. Sed nonnulli sub specie fidei contemptus sui excusare nituntur ignauiam, ut neglecto venerandi cœtus & congregationis ardore: illud se tempus orationi deputasse confingant, quod domesticis dederint & impenderint curis, & dum propriis delideriis mancipantur, diuina contemnunt & despiciunt instituta. Isti sunt qui corpus Christi dissipant, membra dispergunt: nec ad decorem suum perueniunt formam dominici habitus peruenire: quam

Psal. 44.

propheta cum vidisset in spiritu, sic canebat: Speciosus forma præ filiis hominum. Habent quidem singula membra proprium sui natus officii, quod tamen tunc implere poterunt, si connexa sibi & compaginata perfecti corporis perueniant ad decorem. Hoc ergo interest inter cōgregationis plenitudinem gloriosam, & separationis præsumptam de ignorantia, aut negligentia vanitatē: quod in salute & honore integri corporis, species est vnitas membrorum: & in separatione viscerū est fœda, lethalis & horrenda perniciēs. Homo, quid aliud te docuit in tuo corpore, aut sit diuisa cōiunctio, aut tā cōiuncta diuisio, nisi ut ex multis vnus, & vnus in multis viueres? Est membrorum commercio salutaris, preciosus oculus, sed si perseuerat in corpore: alioqui vbi corpori defuerit, sibi nō aderit: debēt illi mēbra omnia suæ lucis obsequiū: sed & ipse oculus sentit corpori se debere quod lux est, qui vniue cum omnibus mēbris ministratū membrorū pvideat, eutlus à corpore nec sibi videt. Quisquis ille est qui se putat esse aliquid, tali institutus exemplo maneat in Ecclesia, ut sit aliquid: alioqui vbi defue

defuerit illi, sibi esse mox desinit. Quod qui plenius
 nosse desiderat: Apostoli de corpore Christi loquen- 1. Cor. 12.
 tis perlegat instituta: quia nos illa percurrere sermo-
 nis breuitas amica non patitur. Lex est data non vni,
 sed omnib. Christus non pro vno, nec ad vnum, sed
 ad omnes, & pro omnibus venit: vt redintegraret om-
 nes in vnum; solum bonum, solum iucundum Pro-
 pheta futuri præscius, sic proclamat: Ecce quam bo- Psal. 132.
 num & quam iucundum habitare fratres in vnum. Actor. 2.
 Quia Deo non singularitas est accepta, sed vnitas. Actor. 1.
 Spiritus sanctus Apostolis in vnum congregatis v-
 bertate tota sui fontis illabitur: cuius vt simul disci-
 puli operirentur aduentum, dominica sunt præceptio-
 ne commoniti. Fratres, amittit diuina munera, perdit
 gratiæ largitatem, charitatis fraudatur bonis, vnitatis
 illum benedictio non manebit, qui de se malefidus,
 & ex defectu suo stulte sibi sufficiens, sic præter Ec-
 clesiam vitam quærit: quam in ipsa tantum esse Pro-
 pheta testatur, dicendo: Ecce quam bonum & quam Psal. 132.
 iucundum habitare fratres in vnum: quia illic manda-
 uit dominus benedictionem & vitam vsque in sæ-
 culum.

In diuum Andream Apostolum, Sermo CXXXIII.

BEatus Andreas merito natus hodie creditur,
 quando non ad præsentem vitam materno est ef-
 fusus ex utero, sed conceptu fidei, martyrij partu, cœ-
 lestem noscitur generatus ad gloriam. Quando non
 eum materna cunabula suscepere vagientem, sed su-
 perna triumphantem secreta receperunt: quando non
 infirmum lactis paltum genitricis trahit ex pectore,
 sed pro Rege suo deuotissimus miles virtutis san-
 guinem fudit. Viuit, quia mortem cœlestis militiæ
 bellator occidit. Sequitur hic moriendo domino

G g æstuans